SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 9 JANUARI 1941

EEN KOUDE VERRASSING

MARIJTJE'S VERJAARDAG

Mam, als Marijtje jarig is krijgen we dan 'n heel groot feest? Met poffertjes?"

„Ja, en een verkleedpartij, én limonade."

„En muziek!"

„En een toverlantaren, een échte!"

Moeder hield haar oren dicht toen de tweelingen Piet en Mieke tegelijk begonnen te vertellen en de rest van haar vijftal alle verdere heerlijkheden opsomde met luider stem.

„Kinderen, wees nu eens éven rustig, ik weet nog véél meer dan jullie. Allemaal verrassingen. Meneer van Hoorn is net hier geweest. Nee, ik zeg niets. Wachten jullie maar af."

Weg renden ze weer, alle vijf, de besneeuwde tuin door naar het gat in de heg. Het was natuurlijk veel leuker om door de heg naar

Verschrikt liepen de kinderen naar haar toe.

Marijtje te gaan dan netjes door het hek. Marijtje zelf dácht er ook niet over de gewone weg te nemen. Verwende Marijtje, dacht moeder even, maar ze glimlachte erbij. Het leek wel of al die verwennerij geen vat op haar had, ze was zo eenvoudig en zo gewoon, ze bleef altijd dezelfde: een klein wild meisje, dat dolgraag cadeautjes gaf, en verrukt was geweest, toen in 't grote oude huis met de verwilderde tuin, dat grensde aan het park om de statige witte villa van haar vader, het drukke gezin kwam wonen. Meneer van Hoorn vond het ook heerlijk, want Marijkje was enig kind en ze had geen moeder meer. Al gauw waren de buurkinderen onafscheidelijke vriendjes geworden.

En nu die verjaarspartij! De kinderen praatten over niets anders meer. Stel je voor, 'n toverlantaren.

Marijtje's vader lachte maar. Hij genoot mee van de voorpret.

„'t Duurt nog zó lang tot Marijtje's verjaardag," pruilde kleine Willie, waarop grote broer Jan begon te lachen en zei: „Maar wij hebben ook heel wat te doen voor ze jarig is, we gaan een

verrassing verzinnen voor Marij, allemaal doen we mee."

Toos en Jan namen Willie, die nog altijd donker keek, tussen zich in. „Jij mag ook wat doen, heus, en je zult eens zien hoe gauw de tijd dan opschiet. Maar nu niks meer zeggen, daar is ze."

Marijtje danste naar hen toe.

„Kom mee, zeg, er zijn een paar bomen omgehakt; daar kunnen we fijn op spelen, en vader zegt dat we limonade mogen hebben."

„Zul je voorzichtig zijn, meiske?"

„Ja, tante moeke," zo noemde Marijtje de moeder van de buurkinderen, die, zoals ze wel eens zei, soms niet meer wist of ze nu drie of vier dochtertjes had....

't Was een heerlijk spel dat Marijtje verzonnen had. Krijgertje, en op de bomen was je vrij. 't Was een gevlieg en gedraaf van wat ben je me. Kleine Wil kon niet zo goed meekomen, ze gleed aldoor uit en zat daarom dan maar op die stam en dan op de andere.

„Wil je moet ook eens weglopen, anders word je veel te koud," riep Mieke, maar Willie waagde het niet, tot ze opeens moed vatte en van de boom sprong, en, meteén: „Tik jij bent hem." Schaterend vloog Pietje weg. Ze speelden tot ze rood en warm waren.

„Ik kan best van de ene boom op de andere springen," blufte Marij.

„Nou zeg, 'k zou 't niet doen, 't is een te grote afstand en je kunt geen aanloop nemen op die gladde kant," zei Jan nog, maar Marijtje sprong al .... ze viel en bleef liggen. Verschrikt liepen de kinderen naar haar toe. „Heb je je bezeerd?"

„Nee, hoor, helemaal niet," hijgde Marijtje, maar ineens werd ze spierwit en zei niets meer. Willie begon te huilen maar Toos stuurde haar weg. „Ga gauw moeder halen en jij, Jan, jij moet 't meneer van Hoorn gaan vertellen."

Angstig keken ze elkaar aan....

De volgende dag zat een verdrietig vijftal bij meneer van Hoorn in de grote gezellige kamer met het blokkenvuur. Het was niet zo goed met Marijtje: ze had een enkel gebroken en ze was koortsig.

Er mocht niemand bij haar komen.

„Wat zou er nu wel worden van die verjaardag?" vroeg Willie met een trillend lipje.

„Kom kom, niet gaan huilen, kleintje, en 't duurt toch nog een week of drie voor ze jarig is? Tegen die tijd speelt ze allang weer met jullie in de tuin." Maar 't gezicht van Marij's vader was niet zo opgewekt als z'n woorden....

Een week ging voorbij, tien dagen, en nóg ging het niet beter. Marijtje's vader kwam soms even, maar vaker gingen vijf bedrukte kinderen met hun moeder naar het buurhuis, waar ze stilletjes zaten, en koekjes kregen en limonade, maar 't smaakte niet zoals anders.

En over de verjaardag werd niet meer gesproken.

Willie, die nog te klein was om alles te begrijpen, begon telkens weer over de poffertjes, maar de anderen legden haar het zwijgen op.

„Ga liever wat maken voor Marijtje, ze verwende jou altijd zo, hoe vaak heeft ze je niet van haar speelgoed gegeven en nou is ze ziek en jij denkt aan poffertjes," bromde Jan minachtend en Willie zweeg en huilde een beetje en punnikte onhandig een boeketje van wollen bloemetjes.

Na twee weken ging het iets beter.

„Op haar verjaardag mogen jullie haar misschien even goeiedag zeggen," zei meneer van Hoorn en toen hij, na nog even met moeder gepraat te hebben, wegging, kreeg Jan ineens een prácht-idee.

„Zeg, weet je, Marijtje houdt zo veel van muziek, als we eens een liedje instudeerden voor haar verjaardag, een zácht liedje? Toos, jij hebt die poppepiano, dat gaat er best bij en Jan heeft dat gitaartje, dat klinkt ook niet hard."

En een hele week zongen ze, twee-stemmig en héél zachtjes, van de elfjes, die de wacht houden als de kinderen slapen.

Ping, zei Toosje's pianootje en rrom rrrom de gitaar van Jan.

En toen Marijtje jarig was, toen keek ze al weer een beetje ondeugend, want ze werd beter, en ze vond het concert práchtig.

„Weet je wat, jongens," zei meneer van Hoorn, „we doen net of Marijtje twee verjaardagen heeft. Over een poosje kunnen we ons feest eigenlijk best nog eens overdoen met álles erbij."

En zo vierde Marijtje twee keer haar verjaardag, en er was niemand, die tegen die tweede viering bezwaar had. Integendeel!

„Lekker," fluisterde Wil ondeugend, „nou hebben we tóch poffertjes gekregen!"

LAURA

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES

door HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT

KONING ARTHUR

RESUMÉ: NADAT VALIANT BIJNA HET SLACHTOFFER IS GEWORDEN VAN EEN DIEFSTAL, VERSTREKT DE ZONDERLINGE ROVER HEM EEN GEURIG MAAL IN ZILVEREN SCHOTELS EN VERTELT HET EEN EN ANDER UIT ZIJN LEVEN

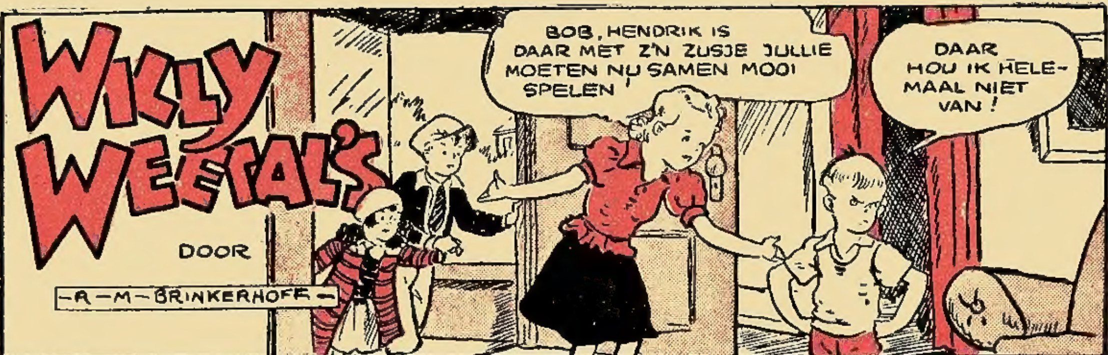

WILLY WEETAL'S
DOOR
R. M. BRINKERHOFF
BOB, HENDRIK IS DAAR MET Z'N ZUSJE JULLIE MOETEN NU SAMEN MOOI SPELEN!
DAAR HOU IK HELEMAAL NIET VAN!

BOB, HIERBLIJVEN! EMMY WIL MET JE SPELEN!
MAAR IK NIET!

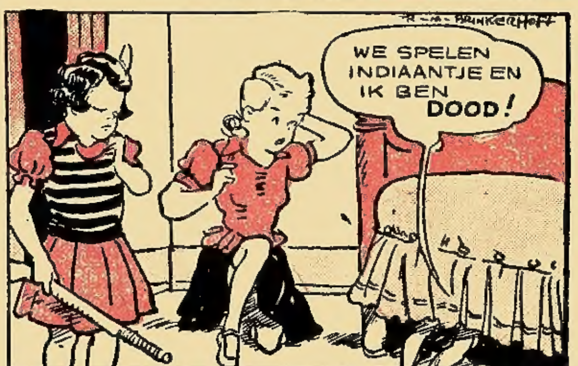

KOM, BOB, WEES NU EENS ERG LIEF EN SPEEL MET EMMY!

KRUIP NIET ACHTER DIE ZETEL! EMMY WACHT OP JE!

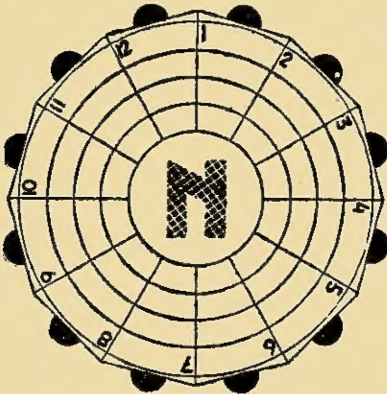

NOU, GOED WAT WIL JIJ SPELEN?
WAT JIJ WIL!

IK HOOR NIETS! IK HOOP DAT ALLES OKÉ IS MET DIE TWEE?
IK MOET TOCH EENS EVEN KIJKEN!

BOB, KOM ONMIDDELLIJK VAN ONDER DIE ZETEL VANDAAN!
MAAR WE SPELEN TOCH!!

R. M. BRINKERHOFF
WE SPELEN INDIAANTJE EN IK BEN DOOD!

BONT ALLERLEI

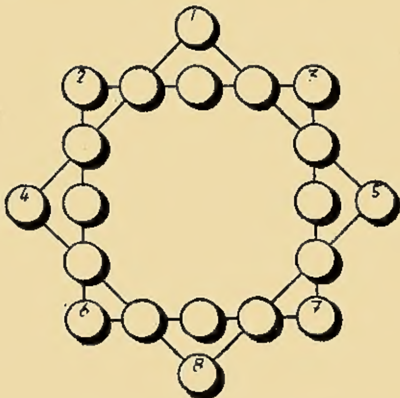
CIRKELRAADSEL

Van buiten naar binnen moet je woordjes van 5 letters invullen. Omdat alle woordjes eindigen op dezelfde letter, N, hebben we die alvast voor jullie ingevuld.

Elk tweetal woorden lijkt ook erg veel op elkaar, ze klinken bijna eender, alleen het eerste lettertje is anders, b.v. brein en trein, halen en malen enz.

Nu eens kijken, of je de bedoelde woorden kunt vinden:

1. Tegengestelde van: groot.
2. Plantsoentje in de stad.
3. Wordt door den boer gedorst.
4. Hoog bouwwerk.
5. Mooie plant.
6. Daar naait moeder mee.
7. Benig uitsteeksel aan de kop van koeien.
8. Vis.
9. Loopt uit het oog als je huilt.
10. Werktuig om zware lasten op te lichten.
11. Draagt een koning.
12. Daarop zit een koning.

VIERKANTRAADSEL

Van 1 naar 5: Een ander woord voor: landbouwer.

Van 2 naar 3: Iemand van adel.

Van 2 naar 6: Bakt de bakker.

Van 3 naar 7: Een getal, minder dan tien.

Van 4 naar 1: Gaf de poes over mijn hand.

Van 4 naar 8: Een ander woord voor: fris.

Van 6 naar 7: Ligt op een bed.

Van 8 naar 5: Maakt men schoenen van.

1. Schrijf het getal 191 neer en vraag aan je vriendjes of zij 2 bij dat getal kunnen voegen, zodat het resultaat kleiner wordt dan 20.
2. Leg drie knopen op tafel en vraag of iemand de middelste knoop kan verwijderen uit het midden zonder hem aan te raken.
3. Leg negen knopen op tafel en vraag iemand daar drie en een half dozijn van te maken.
4. Leg je zakdoek of een stokje op de grond. Grijp dan je tenen vast (met elke hand een voet). En probeer aldus, zonder je tenen los te laten, over de zakdoek of het stokje te springen. Het is lang niet zo makkelijk als je denkt, hoor!

Oplossingen vorig nummer

BOERINPUZZLE

Van links naar rechts: 1. Boerin. 6. Hol. 7. IJdel. 9. Tin. 11. Are. 12. KK. 14. Eed. 16. Fez. 18. Ent. 20. Kan. 22. Ra. 23. Roof. 25. Kip. 27. Sloop. 29. Eend. 30. Staart.
Van boven naar beneden: 1. Bot. 2. Olie. 3. Rij. 4. Ida. 5. Nerf. 8. Leer. 10. Nek. 12. Kers. 13. Knol. 15. Dak. 17. Zand. 19. Toos. 21. Nier. 24. Foto. 26. Pet. 28. Pa. 31. Af.

WIE TEKENT ER MEE?

TANKBOOT

RAADSELTJES

1. Een blinde. 2. Barbier. 3. De baard. 4. Een kous zonder voet en zonder been. 5. De andere helft.

WELK SPREEKWOORD?

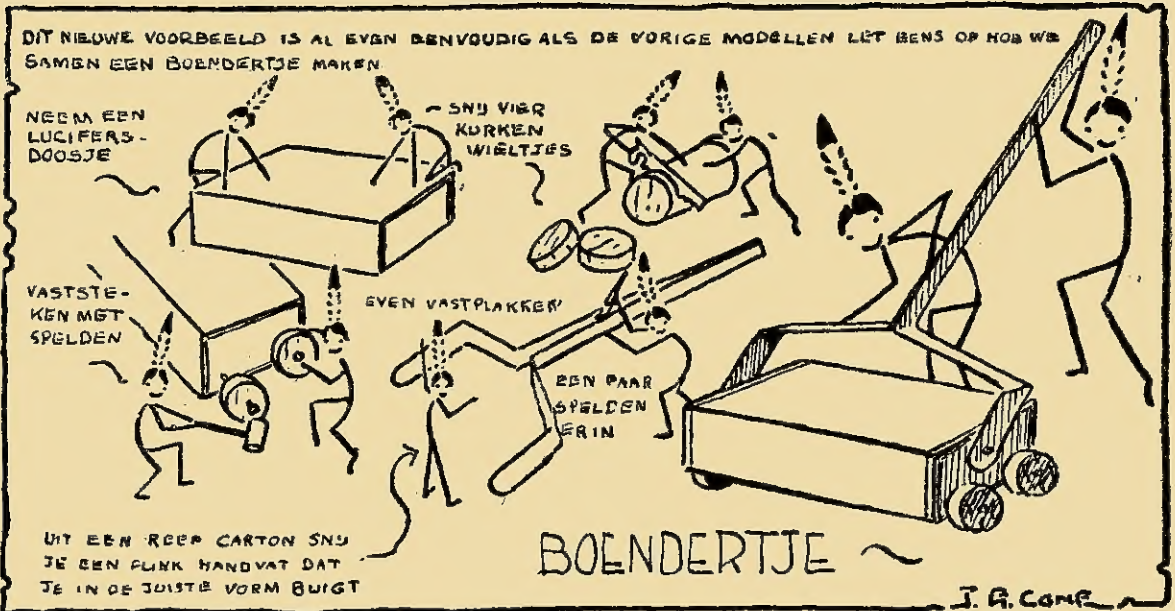
Een goede buur is beter dan een verre vriend.

WIE TEKENT ER MEE?

GEMOTORISEERD VRACHTSCHIP

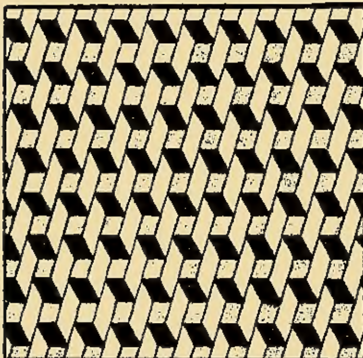
ONS KNUTSELCLUBJE
WIG EN WAM HELPEN JULLIE

1. Wat is lang en tevens kort?
   Wat is traag en tevens snel?
2. Wat heeft begin noch eind?
3. Ik draag heel veel over 't water, zowel bij dag en nacht, bij zonneschijn en regen. Ik verroer mij niet en daardoor misschien word ik vaak heel oud.
4. Wie wordt mooier na zijn dood?
5. Waar ging Napoleon heen, toen hij dertig jaar was?

KUNNEN WE ONZE OGEN VERTROUWEN?

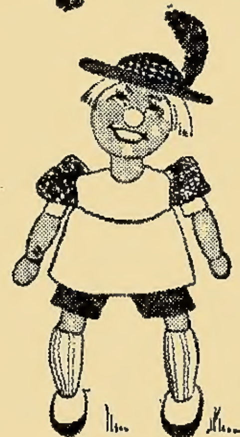

We hebben allen wel eens horen zeggen: „Zien doet geloven," maar op deze regel zijn wel degelijk uitzonderingen.

Kijk maar eens naar dit plaatje. Misschien zul je dan de indruk krijgen, dat de getekende blokjes naar beneden toe schuin aflopen.

Als dat zo is, kijk dan eens strak naar een van de zwarte vakjes, dan zul je weer de indruk hebben, dat de blokjes als een trap oplopen.

In dit geval komt het gezegde: „Zien doet geloven" dus niet uit, want we kunnen op twee manieren zien. Met een geleerde uitdrukking noemen we dat „optisch bedrog."

NIET BANG

Nee, vlieg, ik ben niet bang voor jou.
Geloof dat nu maar niet.
Ik blijf hier staan, hoor, lelijkerd,
En lach, zoals je ziet.

Al maak je nog zoveel lawaai
En zoem je om me heen,
'k Loop vast niet weg
en kijk naar jou
Zo rustig als een steen.

Al prik jij in mijn been of arm,
Of in mijn ronde kop....
Ik voel er lekker toch niets van....
Want 'k ben 'n houten pop! S.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB GAAT WELDOEN!

